

“Die schrijft, die blijft” : een uitdrukking , die betekent dat wie goed boek houdt zijn zaak kan overzien, maar wie ‘t niet doet , kan zijn bedrijf niet in stand houden. Je kunt er ook een diepere betekenis aan geven zegt:

***Peter van den Berg, auteur van “Beter leven met een chronisch progressieve ziekte”**
waarover we in onze Nieuwsbrief nr. 2 schreven*

“Wie schrijft, die blijft...”, een Nederlandse uitdrukking die, naar ik dacht, betrekking had op het delen van kennis en ervaring via boeken en artikelen. Op die manier breng je een onderwerp voor het voetlicht, ontsluit je je kennis en ervaring voor anderen en werk je aan eigen zichtbaarheid. Het is echter anders bleek onlangs.... Het gezegde is van toepassing op een kloppende administratie of boekhouding.

Hoe het ook zij, vanwege mijn werk heb ik veel moeten schrijven, vanwege de politiek schreef ik artikelen voor collega-raadsleden en blogs voor de inwoners van onze gemeente. De laatste jaren zijn die redenen om te schrijven weggevallen maar schrijf ik blogs en (opinie)artikelen die met het (alledaagse leven van) chronisch zieke mensen (en hun ‘omgeving’) te maken hebben.

In eerste instantie naar ik meen een blog over de Parkinson Op Maat studie en van lieverlee over ‘alledaagse mee-en tegenvallers’... nou ja, die tegenvallers ‘horen erbij’ maar wennen doet het niet...

Het oorspronkelijke doel van het schrijven van blogs was het delen van informatie en slechts in beperkte mate van mijn persoonlijke beleving. Na positieve en aanmoedigende reacties met betrekking tot stijl en inhoud ben ik vaker gaan schrijven, lezingen en gastcolleges gaan geven. Ook dat was in eerste instantie informatief bedoeld. Mijn persoonlijke stijl en kwetsbaar-open houding hadden tot gevolg dat men mij soms enigszins ontroerd bedankte voor een artikel, radio-interview, lezing of boek. Bijzonder (en niet verwacht of beoogd) neveneffect is dat het mij helpt bij het overleven van rouw en verdriet. Doordat je woorden geeft aan wat je hebt meegemaakt en je emoties werk je aan een stuk verwerking en acceptatie van de nieuwe feitelijke situatie. Ja, u leest het goed, ik zeg niet verwerking of acceptatie van de ziekte maar aan bepaalde gevolgen of ongeneugten die bij de ziekte van Parkinson blijken te horen.... dat is toch wel een verschil.

Heel mooi en daarom dankbaar neveneffect is dat andere ervaringsdeskundigen weer verder lijken te kunnen met mijn blog. Het is voor hen een opstapje of bruggetje om er over te beginnen op het werk of kring van geliefden.

Is het makkelijk? Het is maar hoe je het bekijkt. Het ene onderwerp schrijf ik makkelijker weg dan net andere. De ene blog blijft onafgeschreven soms maanden liggen terwijl de andere onder tranen binnen krap een uur op de website staat....

Kortom, het schrijven heeft dus meerdere functies:

- informeren hoe het met mij en met ons gaat;
- Door het woorden geven aan eigen gevoelens een stuk persoonlijke 'ervaringen'
- Meningsvorming rondom thema's die te maken hebben met chronische ziekten (en mantelzorg)

Het is wel goed te beseffen dat je met het schrijven van blogs je kwetsbaar opstelt. Meestal krijg ik mooie, persoonlijke en opbeurende reacties op het schrijven (of samenstellen) van bundels, artikelen of blogs. Het schrijven is voor mij niet alleen een uitlaatklep maar vooral ook het gebruiken van talenten en vaardigheden voor professionals en ervaringsdeskundigen.

Een enkele keer een die ik minder kan waarderen. Maar dat was vroeger het risico van volksvertegenwoordiger zijn.... slechts zeer zelden moet ik even slikken

Zomaar een mix van wat reacties:

1. Weer heel mooi! En mooi zoals jij hiermee omgaat en hoe je het kan omschrijven. Iets waar ik me ook in kan vinden.
2. Uw drive voor het schrijven van boeken is indrukwekkend. Om uw gave nog meer tot zijn recht te laten komen wil ik u het advies geven om dat vooral/uitsluitend in samenwerking met de patiëntenvereniging te doen. Ik hoop u er als voormalig politicus waarschijnlijk niet op te wijzen wat de meerwaarde van een patiëntenvereniging is. De autoriteit die hiervan uitgaat heeft impact binnen de (para)medische opleidingen, politiek en onderzoek. Op het gebied van informatievoorzienig concurreren met (.....) is wat mij betreft met alle respect en beste bedoelingen een verspilling van kostbare tijd en talenten.
3. Goed/ mooi dat je steeds (of in elk geval telkens na een dip weer terug) het goede en positieve terug kunt zien. Noemen ze dat het 'kracht naar kruis '? Zie het hier ook wel: het over het algemeen niet opstandig zijn, het positieve proberen te benadrukken. Terwijl ik als 'toeschouwer' soms wel opstandig of ontevreden, bang en bezorgd ben .
4. Ontroerend kwetsbaar geschreven! Zo goed dat je dit deelt

Al die reacties doen je wat... Zeker! Soms probeer ik ook persoonlijk te reageren, het lukt niet altijd.... Het inspireert mij om verder te gaan en herinnert mij aan een kennis die in zijn app het zo verwoorde: '*Peter, ben je nu arbeidsongeschikt of geschikt voor een nieuwe roeping in je leven?!*' Dan ben ik blij en dankbaar voor wat ik mag en kan doen! Al komt zo'n reactie als onder 2 wel keihard binnen..... Na een verzoek

om opheldering van mijn kant kwam er gelukkig wel een excuus voor het feit dat ik mij geraakt voelde....

Wie schrijft, die blijft! Gelukkig mag ik het gewoon met woorden doen en niet met cijfers. Ik ben dankbaar dat ik deze vaardigheid, dit talent en deze drive heb en kan uitvoeren. Heerlijk met woorden te kunnen helpen na naar jezelf en/of naar anderen te hebben geluisterd. Wie luistert, wie ziet, wie ontmoet, die blijft. Mooie onderwerpen voor een volgende blog.

Waddinxveen, 22 februari 2021

Peter van den Berg

Wilt u reageren op deze blog? Mail de auteur dan op petervandenberg@leg-uit.nl